

Må jeg så bede Folketinget se en lille smule på det faktum, at et udgangspunkt for lovgivning her i dette hus ikke er den antagelse, at alle mennesker i små og mellemstore virksomheder er en flok forbrydere. Det er de jo ikke. Der er nogle brodere kar indimellem, og der skal vi have en lovgivning, der gør, at vi straffer disse mennesker.

Men jeg tager det meget positivt op, at både meldinger fra SF, fra Det Radikale Venstre og fra Socialdemokraterne, ja, fra næsten alle sammen, går på, at man godt vil være med til at se på det her, men at det er gået for jagetravlt. Det er det, der er tilgangen. Derfor er jeg som sagt klar til at sige: Hold fast i lovforslaget, og lad os så få de spørgsmål ind. Vi udskyder foreløbig ikrafttrædelsen fra den 1. januar til den 1. april 2006 i stedet for.

Det er det, jeg er klar til efter at have hørt debatten i dag. Så må vi bruge udvalgsbehandlingen til at afdække, om Folketinget ønsker at lade de små og mellemstore virksomheder for bøvl og ballade i hverdagen.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Christensen (RV):

Jeg vil gerne kvittere for ministerens engagement, hvad angår de små og mellemstore virksomheder. Det synes jeg er rigtig dejligt at høre. Jeg vil også kvittere for ministerens positive holdning til en længere behandling i udvalgene.

Jeg vil dog bede ministeren overveje, om ikke det måske var mest hensigtsmæssigt, at lovens ikrafttræden fulgte kalenderåret. Ministeren bør huske, at der mellem virksomheder, som kunne blive omfattet af loven, ligger revisionsaftaler, som skal opsiges, hvilket kræver en vis form for opsigelsesfrist. Så yderligere udvalgsbehandling i 3 måneder og derefter en ikrafttræden, der følger kalenderåret, ville nok være en rimelig løsning på det.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det må vi bruge tiden i udvalget på at diskutere. Vi må i hvert fald konstatere, at Folketinget ikke ønsker at gennemføre en lovgivning med ikrafttræden den 1. januar. Det kan jeg godt høre heroppefra; det er der, bolden ligger. Så har jeg givet tilsagn om 3 måneders mere behandling i udvalget, inden man tager endelig beslutning til, hvad man vil.

Så må vi se, hvilke muligheder der er for de modeller, som hr. Poul Erik Christensen foreslår. Det kunne måske også være en model – nu har jeg den ikke juridisk afklaret, for det er jo en debat, vi har fået her i salen under behandlingen af dette lovforslag – at vi sagde: Det kan godt være, at loven kan træde i kraft den 1. april, men så kunne vi i form af et ændringsforslag sige, at vi kun vil lade det gælde for de virksomheder, der har mulighed for det.

Det er klart, at er der virksomheder, der har indgået en privatretlig aftale for den periode, kan de jo ikke blive fritaget, for så hænger de på den privatretlige aftale.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, bringer jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 52: Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsformidling. (Forsikringsmæglervirksomheders oplysningspligter og forbud mod, at forsikringsmæglervirksomheder modtager provision fra forsikringsselskaber).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 9/11 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Hald Madsen (V):

Tanken om en forsikringsmægler, der kan være kundens mand, lyder ideel. Det er ideelt i forbindelse med, at der skal være et klart, gennemsigtigt og afklaret forhold mellem kunden og forsikringsmægleren.

Man kan sige, at det her lovforslag skal sikre, at forsikringsmæglere ikke vildleder kunderne for egen vindings skyld. Lovforslaget skal tydeliggøre, at forsikringsmægleren repræsenterer kunden. Det skal således sikres, at forsikringsmægleren ikke rådgiver på baggrund af, hvilket forsikringselskab der betaler ham eller hende mest.

Det indebærer således et forbud mod, at forsikringsmægleren modtager provision eller andet vederlag fra forsikringselskaber, og det foreslås derfor, at forsikringsmæglerens løn betales af kunden. Det lyder også lidt mere naturligt, at relationen mellem kunde og forsikringsmægler i forhold til uafhængighed ligger i, at det kan betale sig for kunden at få den uafhængige vurdering af, hvilken forsikring der er bedst.

Af hensyn til danske kunders mulighed for at vælge udenlandsk forsikringselskab vil det stadig være tilladt for forsikringsmægler at modtage provision fra det udenlandske forsikringselskab. Den provision skal dog videresendes til kunden.

Det foreslås, at der er en lang overgangsperiode på 5 år, inden for hvilken parterne kan indrette sig på de nye regler. I Venstre er vi lidt betænkelige ved denne her 5-årige periode. Vi kan godt forstå, at specielt Justitsministeriet ikke ønsker en konflikt i forhold til privatretlige aftaler, men det blev mig oplyst, at provisionsaftaler i mange tilfælde har 3 måneders opsigelse, et varsel på 3 måneder, og derfor virker det lidt underligt, at vi skal have den periode på 5 år.

Man kunne jo eventuelt lave lovgivningen sådan, at hvis forsikringsmægler har indgået en 5-årig kontrakt med et forsikringselskab, er man bundet af en privatretlig aftale og ikke til denne ændring af loven.

Jeg synes, at en 5-årig periode virker som lang tid set i forhold til de normale provisionsaftaler, der kan være mellem forsikringsmægler og forsikringselskab. Det ønsker vi i Venstre at få drøftet under udvalgsbehandlingen.

Men alt i alt er det et godt lovforslag, som sikrer, at kunden får gennemsigtighed i sit forhold til forsikringsmægleren.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er enig i det, som hr. Jens Hald Madsen har fat i her til sidst med den lange frist til ikrafttræden. Jeg er også enig i ordførerens positive hold-

ning til lovforslaget. Det vil jeg gerne tilkendegive nu, fordi jeg er nødt til at gå til møde i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Jeg har også et spørgsmål til ordføreren om den problemstilling, vi her har med at gøre, nemlig om vi kan være sikre på, at den, der skal hjælpe en, er ens repræsentant og ikke modpartens repræsentant.

Kan man ikke sige, at den problemstilling i høj grad også gør sig gældende, når vi går ind i en bank, hvor vi jo typisk også får rådgivning om den samme banks forsikringsudbud? Er det ikke en problemstilling, som vi på et eller andet tidspunkt skulle prøve at tage op? Hvordan kan vi være sikre på, at man får et ordentligt råd, når man går i banken, og ikke får det råd, der er bedst for banken?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg synes, det er hensigtsmæssigt, at vi tager et lovforslag ad gangen. Jeg kan godt se, at det er en problematik, og den har jo været diskuteret meget i forbindelse med koncerndannelser, hvor banker og forsikringselskaber og realkreditinstitutter bliver slået sammen, og hvor man tilbyder pakkedninger til sine kernekunder, hvor gennemsigtigheden i, hvor de reelt tjener penge på kunden, kan være vanskelig.

Det er vel netop derfor, at vi, hvis vi skal have såkaldt uafhængige forsikringsmæglere, i hvert fald skal starte med at sikre, at de er uafhængige og ikke får en provisionsløns fra et forsikringselskab. Derfor synes jeg, at det her lovforslag er et godt skridt på vejen.

Kl. 14.50

Om vi så skal kigge på, hvorvidt de, der repræsenterer en bankkoncern, som også har et forsikringsprodukt, er uafhængige, synes jeg er en anden problemstilling, som jeg slet ikke afviser kunne tages op. Det er en relevant diskussion. Men jeg synes i hvert fald, at i forhold til det, som hr. Frank Aaen er inde på, er det her et væsentligt, godt skridt i retning af at prøve at få en større gennemsigtighed.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er enig i det skridt, der lægges op til her. Det skridt tager vi. Og jeg er glad for hr. Jens Hald Madsens tilsagn om, at vi kan kigge på det andet ved en anden lejlighed.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre. Det er hr. Frode Sørensen, der er den næste ordfører.

Frode Sørensen (S):

Åbenhed og gennemskuelighed skal være naturligt for en forsikringsmægler på samme måde, som det skal være det for andre aktører i den finansielle sektor. Kunderne skal klart og tydeligt vide, hvad de betaler for den enkelte ydelse. Ingen, heller ikke forsikringsmæglerbranchen, kan være tjent med, at der skulle være den mindste mistanke om urent trav, at man ikke får præcis den vare, som en grundig analyse har vist at der er behov for. Forsikringsmægleren er og skal være kundens mand, lidt i modsætning til assurandøren, som er ansat i selskabet, og derfor er selskabets mand, der også sælger selskabets produkter.

Derfor er det også naturligt, at når afregningens time kommer, er der tale om en betaling, som er en aftale, der er indgået mellem kunde og mægler. Det er et anliggende mellem kunden og mægleren, det er ikke noget, som skal afregnes med det forsikringssselskab, der fik ordren.

Fra mæglerside er det fremført, at forbud mod at modtage provision fra et selskab vil medføre en fordyrelse af forsikring i forhold til det, vi kender i dag, idet selskabet fortsat vil opkræve den samme administrationssats, uanset at selskabets assurandør ikke har udført noget arbejde. Jeg skal bede ministeren kommentere den påstand og oplyse, hvordan vi kan sikre, at dette forslag under ingen omstændigheder medfører dyrere forsikringer for de forbrugere, der i dag benytter sig af en mægler.

Der er tilsyneladende også nogle tekniske problemer, når en kunde tegner en pensionsforsikring gennem en mægler. Tegnes forsikringen direkte gennem selskabet vil kunden få skattefradrag for provisionen. Tegnes forsikringen derimod gennem en mægler, som man i henhold til lovforslaget her jo skal afregne direkte med, kan denne skattefordel ikke opnås. Jeg går ud fra, at denne urimelighed vil kunne løses i forbindelse med de drøftelser, vi skal have under udvalgsarbejdet.

Så bemærker jeg, at der fortsat vil være mulighed for, at mæglerne kan modtage provision fra udenlandske forsikringssselskaber. Her bliver vi nødt til indgående at se på, om det her medfører muligheder for misbrug, eller om det betyder, at udenlandske selskaber får en urimelig fordel i forhold til danske selskaber.

Så er der på det seneste, som også Venstres ordfører, hr. Jens Hald Madsen, var inde på, dukket en 5-års-overgangsregel op i lovforslaget. Det er oplyst over for mig, at det er Justitsministeriets jurister, som har påpeget, at såfremt et selskab ikke opsiger igangværende aftaler om mæglerens aflønninger hvert år, kan der være tale om et indgreb af ekspropriativ karakter.

På mig virker den her overgangsperiode meget lang, så jeg vil spørge ministeren, om ministeren er bekendt med et responsum – ikke fra Justitsministeriet, men fra et advokatfirma – som tilkendegiver, at der ikke vil være tale om et indgreb af ekspropriativ karakter, såfremt denne meget lange overgangsbestemmelse udelades.

Jeg ser frem til, at vi får afklaret alle de udestående spørgsmål i forbindelse med udvalgsarbejdet, så lovforslaget kan vedtages med et så bredt flertal som muligt til gavn for den åbenhed og gennemskuelighed, som vi her i Folketinget og landets mange forsikringskunder givetvis ønsker.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Det er fru Colette Brix.

Colette L. Brix (DF):

Dansk Folkeparti er enig i regeringens intention med det her lovforslag. Det er egentlig svært at være uenig, for hvem vil ikke være med til at forbedre konkurrencen og øge gennemsigtigheden på et forsikringsmarked, som kan være så uendelig svært for os alle sammen at overskue?

Problemet med det lovforslag, vi står med her i dag, er blot, at den praktiske konsekvens kan være den stik modsatte. Det forekommer lidt uforståeligt, at man laver dette indgreb i forhold til et hjørne af forsikringsmarkedet og ikke for det finansielle marked helt generelt. Hvis man foretager dette indgreb, vil jeg gerne vide, om ministeren føler sig helt overbevist om, at den sparede provision vil udmønte sig i et tilsvarende prisfald i forhold til mæglerne.

KL 14.55

Hvis pensions- og forsikringssselskaberne også tvinges til at oplyse om den betaling, forsikringssselskabet selv modtager for administration, salg og rådgivning af pensionsordning, vil der komme fair og lige konkurrence mellem de to alternativer, som den enkelte kunde kan vælge imellem til at varetage rådgivningen og serviceringen af pensionsordningen. En sådan oplysningspligt også for forsikringssselskaberne vil

give fuld gennemsigtighed på markedet og dermed effektiv konkurrence. Men dette krav om gennemsigtighed for forsikringssselskaberne kan jeg ikke se i lovforslaget.

Dansk Folkeparti vil foreslå, at man i stedet for denne løsning vælger en model, hvor der sikres større åbenhed om provisionerne på de finansielle markeder. Der kunne fremover være lovkrav om, at man ikke blot obligatorisk skal oplyse, at man modtager provision, men også hvor meget man modtager, og det forslag skal gælde generelt.

Vi kan støtte det overordnede formål med lovforslaget om gennemsigtighed og uvildighed for forsikringsmæglere, men målsætningen kan sagtens opnås uden at skade konkurrencen mellem forsikringssselskaberne indbyrdes og mellem de mæglerbetjente kunder i konkurrence med de direkte betjente kunder i forsikringssselskaberne.

Dansk Folkeparti kan derfor først støtte det her lovforslag, hvis der sker nogle ændringer, som opretholder en fair konkurrence til gavn for virksomhederne.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Så går vi videre, og den næste ordfører er hr. Per Ørum Jørgensen. Værsgo.

Per Ørum Jørgensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi fuld gennemsigtighed, åbenhed og konkurrence til glæde for forbrugerne og for virksomhederne. Vi har tidligere sikret større åbenhed om ejendomsmæglerens virksomhed og er på vej med flere tiltag på det område. Dette lovforslag er et skridt i den samme retning.

Vi har været vidne til en langvarig offentlig debat, som satte spørgsmålstegn ved forsikringsmæglerens uvildighed. Redegørelsen om aflønning af forsikringsmæglerne fra marts måned understregede, at der var god grund til at stramme op på lovgivningen.

Incitamentsstrukturen i branchen er ganske enkelt forkert. Nu skal man ikke mistænkeliggøre en hel branche, men det faktum, at rådgivning i nogle tilfælde har været præget af, hvor de største provisioner lå, er vist kendt af alle. Samtidig har den nuværende lovgivning haft den bivirkning, at nogle kunne føle sig fristet til at flytte kunder i utide af profitmæssige årsager.

Forsikringsmæglerne har et meget stærkt produkt, de er nemlig i stand til at tilbyde deres

kunder hele paletten af ydelser på markedet, tage deres kunder i hånden og lede dem igennem forsikringsjunglen og finde den rette løsning på baggrund af kundens behov og situation.

På den vis adskiller forsikringsmæglerne sig fra assurandører i forsikringssselskaberne, der kun har egne produkter at tilbyde kunderne. Dette stiller forsikringsmæglerne stærkt i konkurrence, og jeg er ikke enig i de dommedagsprofetier, som man hører fra branchen på baggrund af dette lovforslag.

Lovforslaget skaber mere gennemsigtighed, konkurrencen styrkes, og på den baggrund støtter vi Konservative naturligvis lovforslaget.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Den næste er hr. Poul Erik Christensen som ordfører.

Poul Erik Christensen (RV):

Lovforslaget indeholder et forbud mod, at forsikringsmæglerens virksomheder modtager provision fra forsikringssselskaberne. Formålet hermed er at skabe klarhed om, at forsikringsmægleren er kundens repræsentant, og det skal sikre, at forsikringsmægleren ikke i sin rådgivning af kunden lader sig lede af, hvilket forsikringssselskab der betaler mest i provision til forsikringsmægleren. Der har været tilfælde, hvor forsikringsmæglerne har foreslået flytning af kundeforhold, der kun har været begrundet i forsikringsmæglerens egne økonomiske interesser.

Nu er det jo ikke sådan, at Folketinget altid ved den mindste uhensigtsmæssige adfærd skal lovgive. Det er jo vigtigt, at man ikke med lovgivningen tager dynamikken og det positive ud af et erhverv. Forsikringsmægleren har helt klart den opgave at sikre konkurrence på forsikringsmarkedet. Forsikringsmarkedet har nogle få meget store udbydere, og forsikringsmæglerne har derfor mulighed for via de mindre udbydere prismæssigt at presse de store. Denne dynamik må ikke fjernes med lovforslaget, så det reelt bliver de store forsikringssselskabers ærinde, Folketinget med dette lovforslag går.

Lovforslaget er rimelig godt og har med mange tilpasninger taget højde for flere af branchens ønsker. Dog må det afdækkes, hvordan lovforslaget virker, når bankrådgiveren rådgiver i forsikringssspørgsmål. Er der provisioner til bankrådgiver eller bank i disse tilfælde, og er det også omfattet af lovforslaget?

Vi vil deltage positivt i det videre udvalgsarbejde.

Kl. 15.00

Poul Henrik Hedeboe (SF):

I SF er vi også positive over for dette forslag, og det tror jeg såmænd hele Folketinget er, så der er ingen grund til, at vi ikke skulle kunne finde fælles fodslag her.

At få gennemsigtighed er et godt mål, og at fjerne provisionen fra forsikringsmæglerne, så der bliver reel uvildighed, er en god ting. At der også kommer en skriftlig aftale om etableringsomkostninger er også på plussiden.

Den fare, der kunne være, opstår, når man begynder at se på, hvem der har hvilke interesser. Der er nogle meget store spillere på markedet, som har interesse i, at alle køber deres forsikringer, og det er blevet reguleret lidt uhensigtsmæssigt ved at tilbyde nogle højere provisioner, som fik mæglerne til at tilgodese dem. Men det stopper nu.

Hvis man ser på selskabernes interesser, får de i virkeligheden nu meget større interesse i at gå uden om mæglerne og prioritere deres egne folk, som i praksis kan gøre det samme som mæglerne, bortset fra at give et overblik over markedet. Men manglende overblik over markedet er ikke til gavn for forbrugerne, og det er bestemt heller ikke til gavn for konkurrencen, og konkurrence- og forbrugerinteresser følges jo ad, så vidt jeg kan se.

Derfor må det være meget vigtigt med en iagttagelsesperiode: Kommer det til at fungere, og skal vi kigge på, om der skal foretages nogle yderligere reguleringer af assurandørernes beføjelser? Jeg er ikke sikker på det, men det vil være vigtigt med en iagttagelsesperiode, så det ikke ender med, at der i virkeligheden bliver større uigennemsigtighed på markedet, og rådgivningen bliver dårligere.

Vi er parat til at gå positivt ind i arbejdet, og vi glæder os over, at det bliver til noget.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ministeren, for hr. Frank Aaen skal til møde i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige tak for den positive tilgang til det foreliggende lovforslag.

Det overordnede mål med lovforslaget er at indføre det enkle princip, at det er kunden, der

betaler forsikringsmægleren for dennes rådgivning. Dermed imødekommer vi den kritik, der har været af, at forsikringsmæglerne ikke kan være uvildige, når de modtager provision fra forsikringsselskaberne. Der skal skabes fuld tillid til, at forsikringsmæglerne alene varetager kundens interesser, når der rådgives om forsikringer, og lovforslaget fastsætter derfor et forbud mod, at forsikringsmæglerne modtager provision fra forsikringsselskaberne. Hermed sikrer vi åbenhed og gennemsigtighed vedrørende mæglernes aflønningsform.

Jeg vil også gerne sige, at lovforslaget er blevet til på baggrund af den redegørelse om aflønning af forsikringsmæglerne, der blev udarbejdet i foråret. Jeg er godt klar over, at forsikringsmæglerne ikke bryder sig om udformningen af provisionsforbuddet, men lovforslaget har bred støtte fra både erhvervslivet og forbrugerkredse, så jeg ser frem til en positiv behandling.

Med hensyn til det spørgsmål, der har været rejst om den 5-årige overgangsperiode, har Justitsministeriet undersøgt området og har ment, at der netop skulle være en 5-års-grænse. Flere ordførere har givet udtryk for, at man gerne vil bore i spørgsmålet, og det er jeg helt klar til.

Hr. Frode Sørensen spurgte, om jeg er bekendt med det afgivne responsum. Vi har endnu ikke modtaget det i ministeriet, men vi vil selvfølgelig se på det, og som hr. Jens Hald Madsen var inde på, er vi også nødt til at se på, om der er grobund for et 5-årigt forbud. Det vil vi prøve på at grave dybere ned i.

Kl. 15.05

Så blev der rejst det spørgsmål, om det ikke bliver dyrere for kunder at benytte sig af en forsikringsmægleres rådgivning. Jeg forventer faktisk, at forsikringspræmierne bliver reduceret, når forsikringsmæglerens provision ikke længe skal indregnes i præmien, og jeg synes, det er meget vigtigt at notere sig, at det system, vi kender i dag, har nogle uhensigtsmæssige incitamenter. Hvis vi antager, at forsikringsmæglerne presser forsikringsselskaberne på forsikringens pris, ved forsikringsmæglerne, at selskabernes mulighed for at betale provisionen også må blive forringet, og det er måske særlig tydeligt på pensionsområdet, hvor der skal aftales en omkostningsprocent. Mæglerens provision skal jo dækkes af denne omkostningsprocent, og hvis den presses ned, vil selskaberne ikke kunne tilbyde særlig gunstige provisioner til forsikringsmæglerne. Jeg synes faktisk, at lovforslaget tager hånd om den problemstilling.

Hr. Frode Sørensen var meget klar i mælet i sin kritik. Jeg vil sige, at lovforslaget er udarbejdet på baggrund af den redegørelse for området, vi har gennemtrawlet, men selvfølgelig vil de spørgsmål, der er rejst her i Folketingssalen i dag, blive vendt i udvalget.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg har bare et enkelt spørgsmål. Bekymrer det slet ikke ministeren, at der kun lovgives på det finansielle område for mæglere, men ikke for hele området samlet set, så provisionen skal frem i lyset for alles vedkommende? Vi plejer jo ikke kun at regulere for de rødhårede og ikke for de lyshårede, og jeg mener, der er megen provision alle steder i den finansielle sektor, både i banker og forsikringselskaber, så hvorfor siger man ikke en gang for alle, at der skal ses på alle provisioners størrelse?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil sige, at lovforslaget tager hånd om en hel særlig problemstilling på området, nemlig at forsikringsmægleren er kundens mand, og at der derfor ikke må være tvivl om uvildigheden.

Jeg er klar til at nedsætte et udvalg, der skal se på forsikringsbranchen som helhed, men jeg mener, at der her er en helt klar fokusering på, at der ikke må kunne sættes spørgsmålstejn ved, at forsikringsmægleren skal være kundens mand. Hvis man som forsikringsmægler leverer en vare, hvem skal betale? Det skal den, der får ydelsen, så jeg synes faktisk, at vi har taget den kritik, som jeg i øvrigt også mener kom fra fru Colette Brix, da spørgsmålet kom frem i pressen i sin tid, til efterretning.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg vil også godt spørge ministeren: Hvis det f.eks. er forsikringsselskabets egen assurandør, der sælger produktet, hvorfor skal der så ikke være lighed for loven? Det bør stå ganske klart, at de også skal oplyse provisionen, så man helt tydeligt ved, hvad det koster, for det er så nærliggende og sammenlignelige områder, at jeg ikke kan forstå, at det ikke gøres klart, at reglerne gælder for alle.

Jeg forstår godt, at ministeren vil gøre området meget gennemsigtigt. Det synes jeg er en rig-

tig, rigtig god idé, og intentionen med forslaget er også fin, men hvorfor skal hele området ikke omfattes? På f.eks. pensionsområdet, som vi skal diskutere senere, er der store penge at tjene, og derfor mener jeg, at her må man søreme sige: Vi vil gerne se provisionens størrelse. Det er da det mindste, kunden kan forlange, og der er jo også noget med et skattefradrag, som man ikke kan få, så hvorfor ikke gøre det med det samme?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Netop angående skattefradraget har jeg givet til kende, at det må vi have gennemtrawlet i udvalget, men når vi har valgt at lovgive på præcis dette område, er det, fordi vi har fokuseret på nøjagtig den problemstilling. Så kan vi altid senere tage en diskussion om oplysningspligt og lignende i hele den finansielle sektor.

Men jeg synes ikke, man helt kan sammenligne det med det, som fru Colette Brix efterlyser. Så kunne man også begynde at diskutere, hvor stor en del af aflønningen til Nettos kassedame der skal beregnes af prisen på de poser kaffe, der sælges. Det er måske lidt af det samme, men jeg mener ikke helt, man kan sammenligne de to ting.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 53: Forslag til lov om overtagelse af brugsretten til danske skibe.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 9/11 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.